

Xhehenemi u vërsulet para se të hyjë në të, atyre që mbyllën sytë e zemrës dhe të mendjes e nuk deshën ta pranojnë rrugën e Zotit, atyre që pos Zotit adhuruan engjëj a ndonjë tjetër. Derisa nuk besuan Zotin e vërtetë, çdo veprim i tyre është i dështuar.

Besimtarët bamirës do të gëzojnë kënaqësi në xhennetet e Firdevsit. Pejgamberi ka thënë: “Kur të kërkonti prej Zotit, kërkonti Firdevsin, pse ai është mes i xhenneteve, më i larti i xhenneteve dhe mbi të është Arshi i Allahut dhe prej tij burojnë lumenjtë e xhenneteve (*Sahihajne*).

Fjalët e Zotit, hollësitë e domethënieve të Kur'anit janë të pasosura. Kur'ani ka cekur qeniet, sendet, ngjarjet ashtu në tërësi, e po t'u hyhet këtyre në hollësi, atëherë as uji i këtyre deteve edhe kaq ujë tjetër të ishte ngjyrë për shkrim, nuk do të mjaftonte të shkruhen fjalët e Allahut.

Në fund të kësaj kaptine është ajo porosia e madhe e të madhit Zot, kur thuhet: Kush beson se do të ringjallet, do të takohet me Zotin e vet, e këta janë besimtarët; le të bëjnë vepra të mira sa të munden, e edhe le të ruhen, veprat t'i bëjnë për hir të Zotit, e jo për hir të ndokujt tjetër, pse atëherë ato shkojnë huq.

Me ndihmën e Zotit përfundoi përkthimi dhe komentimi i kaptinës “El Kehfu”. Lavdëruar qoftë Allahu i madhëruar!

SURETU MERJEME

KAPTINA 19

E zbritur në Meke, pas sures Fatir, ajete: 98

Kjo sure e zbritur në Meke parashtron çështjen e besimit të drejtë, që është besim në një të vetmin Zot dhe mposht të gjitha ato bindje të kota përkitazi me Zotin fuqiplotë.

Në fillim përshkruhet tregimi rreth Pejgamberit Zekerija, rreth djalit të tij Jahjait të cilin ia fali Zoti në pleqëri të tij dhe të gruas së tij. Në këtë tregim manifestohet fuqia e pakufishme e Allahut dhe pranimit i lutjes së atij që është i sinqertë, siç ishte Zekeriai.

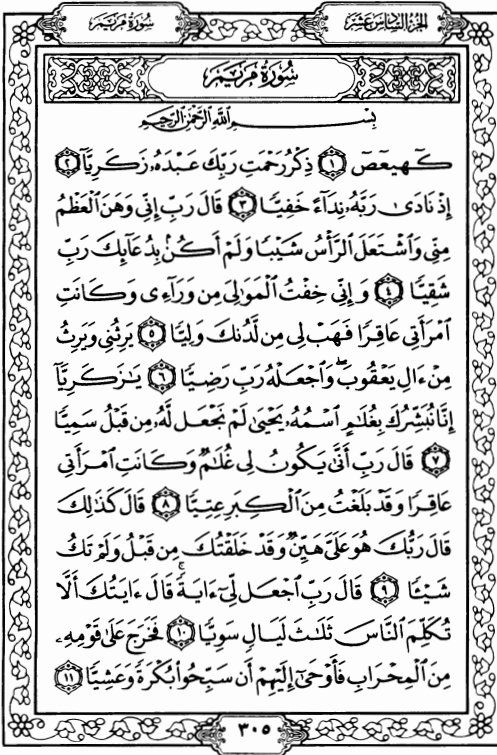
Çështja e Merjemes virgjëreshë, e cila e lindi djalin Isain pa babë, është një ngjarje edhe më e çuditshme, por kur dihet se vullneti i Zotit është i pavarur prej shkaqeve, atëherë kjo mrekulli vetëm shton bindjen e njerëzve të mençur për fuqinë e pakufishme të Zotit të madhëruar.

Në këtë kaptinë bëhet fjalë për Pejgamberin Ibrahim dhe për babain e tij, mandej përmenden në mënyrë të lavdishme edhe disa pejgamberë, si Is-haku, Jakubi, Musai, Haruni, Ismaili, Idrisi e Nuhu dhe thuhet gati dy të tretat e kësaj kaptine bëjnë fjalë rreth këtyre pejgamberëve. Përmes përshkrimit të historisë së këtyre pejgamberëve, vërtetohet se të gjithë pejgamberët, të gjitha shpalljet rridhin prej një burimi, prej Zotit dhe kishin të njëjtin qëllim, besimin e drejtë, besimin në një Zot.

Përshkruhen edhe disa momente që do të përjetohen në ditën e kijametit nga të cilat më e tmerrshmja është ajo e kriminelëve, të cilët kur do t'i afrohen zjarrit të xhehenemit, nga frika, i lëshojnë këmbët dhe gjunjëzohen dhe ashtu presin momentin kur do të hudhen në të.

Në fund i bëhet një vështrim injorancës, xhahilijetit të atyre që i përshkruanin Zotit fëmijë dhe viret në pah se Madhëria e Tij është e pastër prej shpifjeve të tilla.

Quhet: “Sureti Merjem” - kaptina për Merjemen, ngase dëshira e Zotit ishte që mrekullia e njeriut të lindur pa babë, e nënës së ndershme të përjetohet prej të gjithë njerëzve duke e lexuar ngjarjen. Në anën tjetër përmes mrekullisë së Isait kur si foshnjë në djep u flet njerëzve dhe mbron nderin e nënës së vet, paralajmëron se Zoti do ta dërgojë pejgamber, do t'ia shpallë Inxhilin, se është rob i Zotit e asgjë tjetër; në të gjitha këto kuptohet se dëshira e Zotit realizohet pa u mbështetur në shkaqe.

SURETU MERJEM

*Me emrin e Allahut, Mëshiruesit
Mëshirëbërësit!*

1. Kaf, Ha, Ja', A'jn, Sadë!
2. (ky është) Përkujtim i mëshirës së Zotit tënd ndaj robit të vet Zekerijait,
3. Kur ai iu lut Zotit të vet me një zë të ulët, e

* Shkronjat në fillim japin shenjë për mrekullinë e Kur'anit. Zekerijai ishte pejgamber dhe nuk kishte fëmijë. Iu lut Zotit me një zë të ulët, pse zëri i ulët në lutje është shprehje më e sinqertë e dëshirës dhe më larg formalitetit. I tha se më ka kapluar pleqëria, më është dobësuar trupi, e po kam frikë se pas meje, të afërmit e mi do ta humbin rrugën e drejtë, andaj sikur të më dhuroje një fëmijë ndoshta do të më trashëgonte mua në fé, edhe gjyshërit, siç ishin Jakubi e të tjerët, kuptohet nëse Ti o Zot e përgatit si të tillë.

Megjithë faktin se vetë ishte plakur, e edhe gruaja e tij nuk kishte lindur, ai kishte shpresë në pranimin e lutjes së tij, ngase asnjëherë nuk iu kishte refuzuar kërkesa.

4. Tha: “Zoti im! Vërtet, mua më janë dobësuar eshtrat, më janë përhapur thinjat në kokën time, e me lutjen time ndaj Teje o Zoti im, asnjëherë nuk kam qenë i dëshpëruar”.

5. Unë ua kam frikën pasardhësve të mi pas meje (kushërinjve se do ta humbin fenë), ndërsa gruaja ime është sterile, pra më falë nga ajo mirësia Jote një pasardhës (një fëmijë).

6. Të më trashëgojë mua dhe t'i trashëgojë ata nga familja e Jakubit, dhe bëre atë, o Zoti im, të këndshëm! (të vyeshtëm)!”

7. O Zekerija, Ne po të përgëzojmë ty me një djalë, emri i të cilit është Jahja, e që askush para tij nuk u emërtua me këtë emër.

8. Ai tha: “Zoti im, si do të kemë unë djalë kur gruaja ime ishte që nuk lind, e unë kam arritur pleqëri të thellë?”

9. Tha: “Ja, kështu Zoti yt ka thënë: se ajo për Mua është lehtë; Unë të krijova më parë ty, që nuk ishte fare!”

10. Ai (Zekerija) tha: “Zoti im, më jep mua një shenjë (që të di)!” Ai (Allahu) tha: “Shenja jote është se, (duke qenë shëndoshë e mirë), nuk do të mund t’u flasësh njerëzve tri net (e tri ditë)”.

11. Dhe ai doli prej faltore para popullit të vet dhe u dha shenjë adhuroni (Allahun) mëngjes e mbrëmje.*

12. O Jahja, merre librin me shumë kujdes, dhe ashtu Ne i dhamë atij urtësi kur ishte fëmijë.

13. Dhe nga ana jonë i mundësuar të jetë i butë, i pastër dhe respektues (i dëgjueshëm).

14. Edhe i sjellshëm ndaj prindërve të vet, nuk ishte kryelartë e i padëgjueshëm.

15. Dhe selam (prej nesh) atij ditën kur u lind, ditën kur vdes dhe ditën kur do të ngritet i gjallë (e përshëndetëm dhe i garantuam)!

16. E, Përmendju në këtë libër (tregimin për) Merjemen kur ajo u largua prej familjes së saj në një vend në lindje.

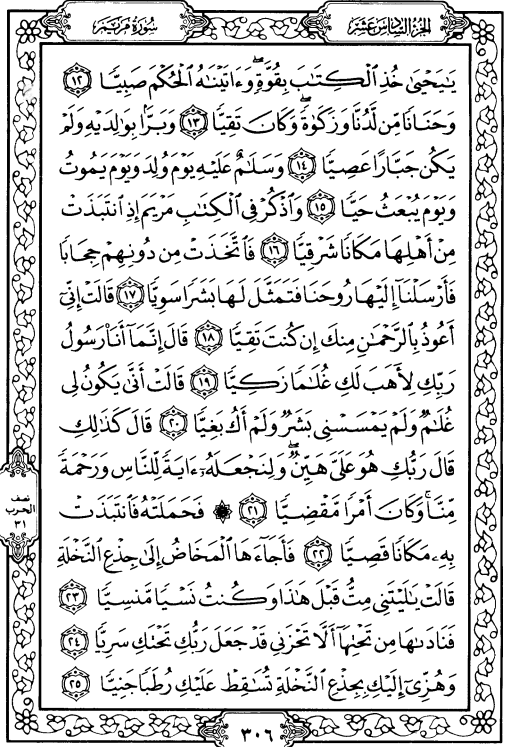
17. Ajo, vuri një perde ndaj tyre, e Ne ia dërguam asaj Xhibrilin, e ai iu paraqiti asaj njeri në tërësi.

18. Ajo tha: “Unë i mbështetem të Gjithëmëshirshmit prej teje, nëse je që i frikësohesh Atij (pra më lë të lirë)!”

19. Ai (Xhibrili) tha: “Unë jam vetëm i dërguar (melek) i Zotit tënd për të dhuruar ty një djalë të pastër (pejgamber)”.

20. Ajo tha: “Si do të kem unë djalë, kur mua nuk më është afruar njeri (nuk jam e martuar), e as nuk kam qenë e pamoralshme”.

21. Ai (Xhibrili) tha: “Ja, kështu ka thënë Zoti yt; ajo për mua është lehtë, e për ta bërë atë (djalin e krijuar pa babë)

argument për njerëzit e edhe mëshirë nga ana e Jonë. Kjo është çështje e kryer!”

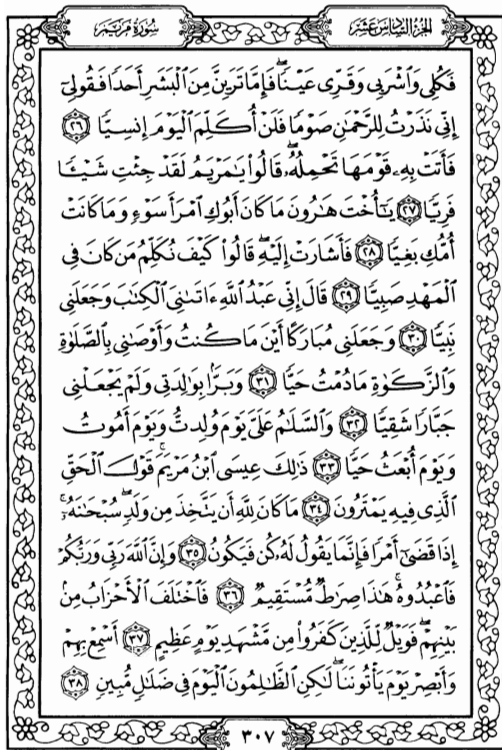
22. Ajo e barti atë (Isain), andaj (me të në bark) u izolua në një vend të largët.

23. E dhembja (e lindjes) e mbështeti atë te një trup i hurmës. Ajo tha: “Ah sa mirë ka qenë për mua të kisha vdekur para kësaj e të isha e harruar që moti!”

24. E prej së poshtmi atë e thirri (Xhibrili): “Mos u brengos, Zoti yt bëri pranë teje një përrockë (uji)”.

25. E ti shkunde trupin e hurmës se do të bijnë ty hurma të freskëta.

Duke qenë se Zekerijai i lutej Zotit, engjëjt e lajmërojnë se do të ketë djalë, emri i të cilit do të jetë Jahja, emër që askush para tij nuk është quajtur me të. Nëse humlutohet më thellë, do të kuptohej se Jahjai do të jetë dëshmor, e dëshmorët janë të pavdekshëm, pra Jahjai do të jetë i pavdekshëm. Ashtu edhe ngjau, pse Jahjai ra dëshmor prej duarve të beni israelitëve. Si shenjë e plotësimit të dëshirës së Zekerijait për fëmijë, ai tri ditë e tri net, nuk mundi t’u flasë njerëzve, edhe pse mund të lexonte Tevratin dhe të adhuronte Zotin.

26. Ti pra, ha dhe pi e qetësohu, dhe nëse sheh ndonjë prej njerëzve thuaj: “Unë kam vendosur heshtje për hir të Gjithëmëshirshmit, andaj asnjë njeriu sot nuk i flas!”*

27. Dhe duke e bartur ngrykë shkoi me të te të afërmnit e vet ata i thanë: “Oj

* Zekerijait i lindi Jahjai, u rrit dhe kur arriti të kuptojë, Zoti i dha zgjuarësi, e bëri të dashur e të mëshirshëm ndaj prindërve dhe i garantoi lindje të bekuar, vdekje të mirë dhe ringjallje të lumtur. Ai për një kohë, derisa erdhi Isai, veproi sipas Tëvratit që ishte shpallje e Zotit populli.

Edhe pse lindja e Jahjait ishte bukur e çuditshme, ngase lindi prej prindërve shumë të shtyrë në moshë, lindja e Isait ishte edhe më e çuditshme, pse këtë e lindi një virgjreshë, ku fuqia e pakufishme e Zotit manifestohet në mënyrë edhe më të theksuar.

Merjemja ishte veçuar në një vend nga lindja në Bejti Mukaddes për ta adhuruar Zotin pa pengesa, aty i paraqitet Xhibrili, e ajo frikësohet prej tij dhe kërkon ndihmën e Zotit, duke i tërhequr vërejtjen që edhe ai të ketë dro Zotin. Xhibrili i tha se unë jam engjëll, Zoti më dërgoi se Ai ka vendosur ta kesh një djalë, pra mos ke frikë prej meje. Merjemja u habit, kur i tha se do të kesh djalë dhe u arsyetua, duke i thënë se as nuk jam e martuar, e as nuk jam e pamoralshme, por Xhibrili i tha se kjo është punë e Zotit, për të cilin nuk paraqet kurrfarë vështirësie dhe lindja e atij djali do të jetë një argument për njerëzit rreth fuqisë së Zotit.

Kur vërejtja Merjemja se ka mbetur me barrë dhe i është afruar koha e lindjes, u largua bukur larg prej familjes. Kur e kapën dhëmbjet e lindjes, u afua dhe u kap për një trungu të hurmës duke i dëshiruar vetes vdekjen, ngase e dinte se nuk do t'i besonin se është e ndershme. Engjëjt e lajmërojnë se për hir të saj Zoti i hapi një vijë me ujë, hurma të freskëta dhe pse nuk ishte koha e tyre, i thanë të hajë e të pijë dhe të qetësohet, e njerëzve askujt të mos i flasë.

Merjeme, ke bërë një punë shumë të keqe!”

28. Oj motra e Harunit, babai yt nuk ishte njeri i prishur e as nëna jote nuk ka qenë e pamoralshme!

29. Atëherë ajo u dha shenjë kah ai (Isai). Ata thanë: “Si t'i flasim atij që është foshnjë në djep?”

30. Ai (Isai) tha: “Unë jam rob i Allahut, mua më ka dhënë (ka caktuar të më japë) librin dhe më ka bërë Pejgamber.

31. Më ka bërë dobiprurës kudo që të jem dhe më ka porositur me namaz (falje) e zeqatë për sa të jemë gjallë!

32. Më ka bërë të mirësjellshëm ndaj nënës sime, e nuk më ka bërë kryelartë as të padëgjueshëm!

33. Selami (shpëtim prej Allahut) është me mua ditën kur u linda, ditën kur të vdes dhe ditën kur të dal (prej varrit) i gjallë!”

34. Kjo është (fjalë) e vërtetë, rreth Isait, birit të Merjemes në të cilin ata shkaktojnë dyshime.

35. Nuk i takoi (nuk ka nevojë) Allahu të ketë ndonjë fëmijë, i pastër është Ai, kur dëshiron një send Ai vetëm i thotë atij: “Bëhu!”. Ai menjëherë bëhet.

36. (Isai i tha popullit të vet) Dhe se Allahu është Zoti im dhe Zoti juaj, pra adhuronie Atë, kjo është rrugë (fë) e drejtë.

37. Po, grupet u kundërshtuan mes vete (rreth Isait). Të mjerët ata që nuk besuan se çka kanë për të parë ditën e madhe!

38. Ditën kur do të na paraqiten ata neve, sa mirë do të dëgjojnë dhe shohin (ose njerëzit do të dëgjojnë e shohin çka i gjen ata), por tash për tash (në këtë jetë) zullumqarët janë të humbur qartë.

39. Ti tërhiq atyre vëretjen për ditën e dëshpërimit, kur të marrë fund çështja (e përgjegjësia e dikush në xhennet, dikush në zjarr), se ata (sot) janë të painformuar, dhe ata nuk janë duke besuar.

40. S'ka dyshim se Ne e trashëgojmë (na mbetet) token dhe çka ka në të, dhe te Ne do të jetë e ardhmja e tyre.*

41. Përkujtoju (lexoju idhujtarëve e të tjerëve) në Libër (në Kur'an) Ibrahimin. Ai vërtet ishte shumë i drejtë dhe peygamber.

42. Kur babait të vet i tha: "O babai im, pse adhuron atë që as nuk dëgjon, as nuk sheh, e as nuk ke asgjë prej tij?"

43. O babai im, mua më është dhënë nga dituria çka ty nuk të është dhënë, andaj më dëgjo se unë të udhëzoj në rrugë të drejtë.

44. O babai im, mos adhuro djallin, sepse djalli është kundërshtar i Mëshiruesit.

45. O babai im, unë kam frikë se do të godet ty ndonjë dënim prej të Gjithmëshirshmit e do të jesh shok i djallit!"

46. Ai (babai) tha: "A ti, Ibrahim, i refuzon zotat e mi? Nëse nuk ndalesh (së fyeri ndaj zotave të mi), unë do të gurëzoj ty, ndaj largohu prej meje për një kohë të gjatë!"

47. Ai (Ibrahimi) tha: "Qofsh i lirë prej meje! Unë do ta lus Zotin tim për të falur ty, pse ai (babai) ishte i kujdesshëm ndaj meje.

48. Unë po largohem prej jush dhe prej çka adhuronin ju pos Allahut, e shpresoj se me adhurimin ndaj Zotit tim nuk do të jem i humbur!"

49. E pasi u largua prej tyre dhe prej çka adhuronin ata pos Allahut, Ne i dhuruam atij Is-hakun dhe Jakubin dhe që të dy i

bëmë peygamberë.

50. Dhe atyre (të gjithëve) u dhamë (të mira) nga mëshira Jonë, edhe i bëmë që të jenë të përmundur për të mirë (ndër njerëz).**

51. Përmendju në Libër (tregimin për) Musain! Ai ishte i zgjedhur (prej Zotit) dhe ishte i dërguar, peygamber.

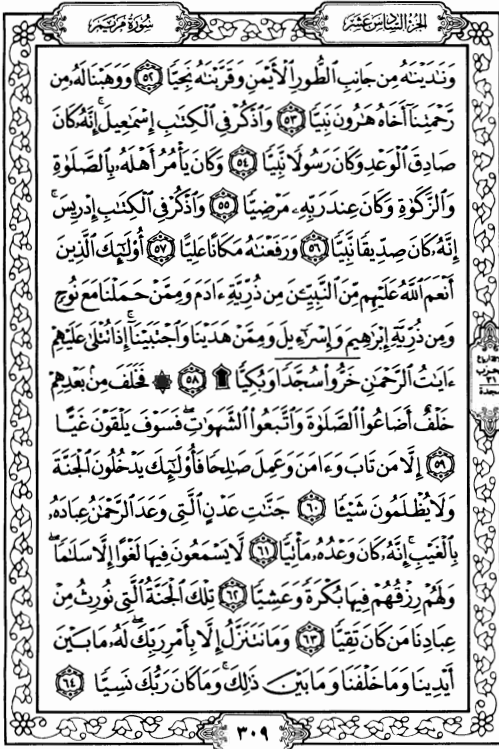
* Merjemja qëndroi larg familjes për një kohe pasi lindi, pastaj me djalë grykë erdhi, por ata e fyen duke i thënë se ne kemi menduar se je e devotshme dhe e ndershme si Haruni që ishte njëfarë njeri i njohur për cilësi të mira, se babai ka qenë njeri i mirë dhe se nëna e saj nuk ka qenë e pamoralshme, duke aluduar në Merjemen se ka bërë punë të pamoralshme.

Ajo atyre nuk u foli asgjë, por u dha shenjë të flasin me foshnjën. Thuhet se Isai kishte qenë duke thithur gjinin e së ëmës, por kur dëgjoji fyerjet kundër nënës, e la thithjen dhe u foli: Nëna ime është e ndershme, Zoti më krijoi pa babë, më ka caktuar të jem peygamber dhe të më jep Inxhilin, më ka porositur të falem dhe të japë zeqatin, të jem i sjellshëm për nënën, Zoti më ka garantuar shpëtimin në lindje, në vdekje dhe pas ringjalljes.

Kjo është e vërteta rreth Isait, e jo si thotë dikush se është bir i Zotit e të tjera. Isai vetë ka thënë se jam rob i Zotit, do të jetojë, do të vdesë dhe do të ringjallet si njerëzit e tjerë; Allahu është Zoti im dhe i juaji, vetëm Allahu duhet adhuroar, pse vetëm kjo është fé e drejtë.

Pas Isait njerëzit u ndanë në grupe duke dhënë interpretime të ndryshme rreth tij, e jehuditë e quajtën fëmijë jashtë kurorës.

** Zoti i thotë Muhammedit t'u tregojë njerëzve nga shpallja që ia dha për Ibrahimin dhe për babain e tij.

52. Dhe Ne e thirrëm nga ana e djathtë e kodrës Tur, e afruar për t'i folur (të dëgjojë bisedën tonë).

53. Nga mëshira Jonë i dhamë vëllain e tij Harunin, Pejgamber.

54. Përkujtoju në këtë Libër Ismailin! Ai ka qenë shumë besnik në premtim (premtoi të bëhej kurban) dhe i dërguar, pejgamber.

Ibrahimi i drejtohet babait të vet me fjalë të ëmbla e respektuese, pse gjithnjë i thotë: "O babai im". Mandej, si besimtar e njofton se prej idhujve nuk ka asgjë, e këshillon që të largohet prej tyre e të ndjekë rrugën e drejtë, i tregon se adhurimi i idhujve është mashtrim prej shejtanit, e dihet se shejtani e kundërshtoi urdhërin e Zotit dhe me në fund ia tërhoqi vërejtjen se do ta kapë dënimi bashkë me shejtanin.

Babai i tij nuk sillest ashtu. Së pari nuk i thotë: O djali im, por o Ibrahim dhe me fjalë të rënda e të vrazhda i kërcënohet. Kur vëren Ibrahim si babai nuk pranon këshillat e tij, i thotë: Lamtumirë, nuk do të qortoje më, e për arsye se kishte qenë i butë dhe i kujdesshëm ndaj Ibrahimit si fëmijë, tha se do ta lusë Zotin që ta udhëzojë dhe ta shpëtojë.

Ibrahimi u largua prej babait dhe prej popullit të tij, e shkoi në Palestinë, e mëshira e Zotit nuk e la të vetmuar, por i fali djalin Is-hak e arriti ta ketë edhe nipin, Jakub, që të gjithë pejgamberë dhe që të gjithë të nderuar e të respektuar prej njerëzve sa që edhe në lutje - salavate përmendet Ibrahim dhe pasardhësit e tij.

55. Ai urdhëronte familjen e vet me faljen e namazit dhe me zeqatë, dhe ishte shumë i pranishëm te Zoti i tij.

56. Përkujtoju në libër edhe Idrisin! Ai ishte shumë i drejtë dhe pejgamber.

57. Ne e ngritëm atë në një vend të lartë (ia ngritëm lart famën).

58. Këta (të përmendur) ishin që Allahu i gradoi nga pejgamberët pasardhës të Ademit, prej pasardhësve të atyre që i patëm bartur (në anije) bashkë me Nuhun, prej pasardhësve të Ibrahimit dhe të Jakubit (Israilët), dhe prej atyre që i udhëzuan dhe i bëmë të zgjedhur, kur u lexoheshin atyre ajetet e Zotit, binin në sexhde dhe qanin.

59. E pas tyre (të mirëve) erdhën pasardhës të këqij, që e lanë namazin e u dhanë pas kënaqësive (trupore), e më vonë do të hidhen në çdo të keqe (ose në Gaja).

60. Me përjashtim të atij që pendohet dhe beson e bën vepra të mira, të tillët do të hyjnë në xhennet dhe atyre nuk u bëhet kurrfarë e padrejtë.

61. Ato janë xhennetet e Adnit, që Mëshiruesi u pat premtuar robve të vet, pa i parë ata (i besuan pa i parë), e premtimi i Tij është i kryer.

62. Aty nuk dëgjojnë fjalë boshe, por vetëm përsëhendetje. Aty kanë ushqimin e vet (të llojllojshëm) mëngjes e mbrëmje.

63. Ato janë xhennetet që do t'ua trashëgojmë robve Tanë që ishin të ruajtur.

64. Ne (engjëjt, thotë Xhibriili) nuk zbresim (nuk të vijmë) vetëm me urdhërin e Zotit tënd. Vetëm Atij i takon e tërë çështja e tashme, e ardhme dhe mes tyre, e Zoti yt nuk është që harron.

65. Ai është Zoti i qiejve dhe i tokës dhe çka ka mes tyre, pra Atë adhuroje, e në adhurim ndaj Tij bëhu i qëndrueshëm. A di për Të ndonjë emnak (*adash*)?!

66. E njeriu thotë: “A njëmend pasi që të vdes do të nxirrem i gjallë (*do të ringjallet*)?”

67. Po, a nuk po mendon njeriu se Ne e krijuam atë më parë kur ai nuk ishte asgjë?

68. Pasha Zotin tënd, Ne do t'i tubojmë (*pas ringjalljes*) ata bashkë me djajtë dhe do t'i afrojmë ata rreth xhehenemit të gjuhëzuar.

69. Pastaj, nga secili grup do t'i kapim ata që kishin qenë më jorespektues ndaj të Gjithëmëshirshmit.

70. E Ne e dijme më së miri se cili prej tyre ka më meritë të hudhet në të.

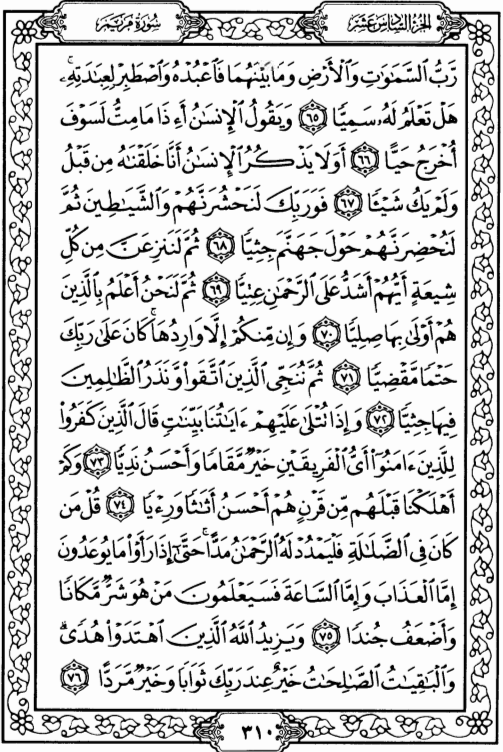
71. Dhe nuk ka asnjë prej jush që nuk do t'i afrohet atij. Ky (*kontaktim i xhehenemit*) është vendim i kryer i Zotit tënd.

72. Pastaj, (*pas kalimit pran tij*) do t'i shpëtojme ata që ishin ruajtur (*mëkateve*), e zullumqarët do t'i lëmë aty të gjuhëzuar.

73. E kur u lexoheshin atyre ajetet Tona të argumentuara, ata që nuk kishin besuar u thoshin atyre që kishin besuar “Cili grup (*ne ose ju*) ka vend jete më të mirë dhe kuvend më autoritativ?”

74. E, sa e sa gjenerata kemi shkatërruar para tyre e që ishin më të pajisur dhe më të dukshëm.

75. Thuaj: “Atij që është në humbje (*në mosbesim*), le t'ia vazhdojë atij i Gjithëfuqishmi për një kohë, e kur do ta shohin atë që po u premtohet: ose dënimin (*në këtë jetë*) ose kajmetin, atëherë do ta kuptojnë se kush do të jetë në pozitë më të keqe dhe më i dobët në

përkrahje!”

76. E Allahu u shton besim atyre që u udhëzuan, e veprat e mira të përjetshme, janë shpërbllim më i dobishëm te Zoti yt, dhe përfundim më i mirë.

* Musai ishte peygamber i dalluar i Zotit, ngase përmendet që Zoti e afrooi atë sa që i dëgjoi fjalët e Tij, sipas lutjes së tij ia dërgoi vëllain Harun që t'ia forcojë krahun.

Të gjithë peygamberët janë besnikë në fjalën e dhënë, por besnikëria e Ismailit u vërtetua në mënyrë konkrete, kur i premtoi babait se do të jetë i durueshëm kur do ta thërë ai dhe vërtet që i durueshëm.

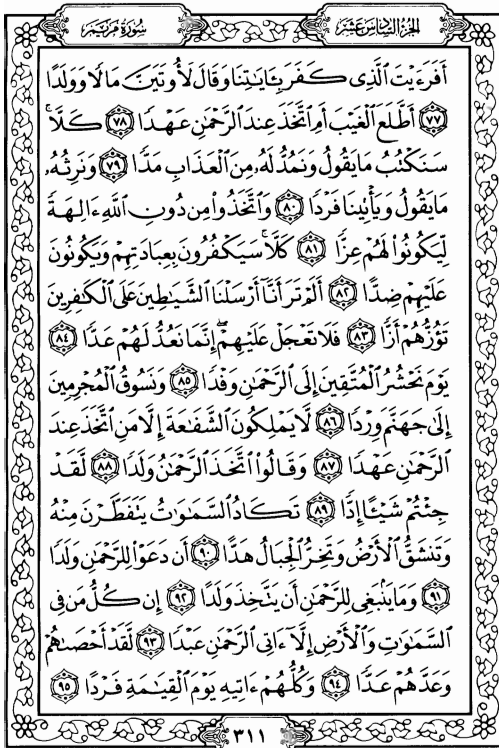
Idrisi është një nga gjyshërit e Nuhut, është i pari i dërguar pas Ademit, i pari që përdori lapsin, që thuri petka, që hulumtoi studimin e yjeve dhe i patën ardhur tridhjetë sahife. Fama e tij është e lartë, e thuhet mos është ngritur në qiellin e katërt, apo të gjashtë?

Këta dhjetë peygamberë, që u përmenden në këtë kapitull, ishin vetë të udhëzuar prej Zotit dhe udhëzuan sa mundën edhe të tjerët. Sa herë që përmendej ndoje fjalë a argument i Zotit, bënte përshytyje të madhe në zemrat e tyre sa që duke qarë i përulshin me respekt Madhërisë së Tij. Idrisi ishte prej pasardhësve të Ademit, Nuhu prej Idrisit, Ibrahimit, prej Nuhut, prej Ibrahimit ishin: Ismaili, Is-haku e Jakubi; prej Jakubit: Musai, Haruni, Zekerijai, Jahjaj dhe Isai. Thuhet se mes Ademit e Nuhut ishin njëmijë vjet, e edhe prej Nuhut deri te Ibrahimu po ashtu njëmijë vjet.

Fjala “Gaja” ka kuptimin: dëshmim, dëm, shkatërrim, e sipas disa shpjegimeve është përroi më i keq në xhehenem prej të cilit të gjitha xhehenemet i rihen fuqisë së zjarrit të tij.

Banuesit e xhenneteve të Adnit nuk do të dëgjojnë fjalë të këqija, por vetëm selam. Selam do të thotë: paqë, qetësi, jetë pa brenge. Atë selam ia shprehin njëri-tjetrit, ose atyre ua shprehin melaiakt. Edhe feja jonë është selam, është paqë, ata që kultivojnë këtë fé në shpirtin e tyre janë të qetë, janë pa brenge, janë të lumtur.

Thuhet se Peygamberit tonë, Muhammedit, iu paska vonuar për disa ditë Xhibrili, e Peygamberi i paska thënë: “O Xhibrili, çka të pengon që të na vizitosh më shumë se sa na viziton?” (*Baharin*). Atëherë i shpallët Ajeti, ku thuhet se ne engjëjt zbresim vetëm me lejen dhe me urdhërin e Zotit, e Ai e di më së miri kur duhet të vijmë.

77. A je i njoftuar për atë që mohoi argumentet Tona e tha: “Mua gjithqysh do të më jepet pasuri e fëmijë (në botën tjetër)?”

78. A thua ka zbuluar fshehtësinë, a mos ka marrë prej Allahut ndonjë premtim?

79. Jo, nuk është ashtu, po Ne do të shënojmë atë që po e thotë ai, dhe do t'i vazhdojmë atij dënim pas dënimit.

80. Dhe Ne e trashëgojmë atë (në pas-

uri e fëmijë) që thotë ai, e ai ka për të na ardhur i vetmuar*.

81. Dhe ata në vend të Allahut adhuruan zota të tjerë për t'u krenuar me ta.

82. Përkundrazi, ata (idhujt) do të tërhiqen prej adhurimit të atyre dhe do të bëhen armiq të tyre.

83. A nuk e di ti se Ne i kemi lëshuar djajt kundër jobesimtarëve, e ata i nxisin pa ndërprerë në vepra të këqija.

84. Pra, ti mos u ngut kundër tyre, se Ne vetëm jemi duke ua numëruar atyre (jetën në ditë, frymëmarrje etj.).

85. Ditën kur do t'i tubojmë të devotshmit të i Gjithëmëshirshmi si mysafirë të ftuar.

86. Ndërsa mëkatarëve u graham në xhehenem të etshëm.

87. Nuk ka të drejtë ndërmjetësimi askush, përveç atij që e ka lejuar i Gjithëfuqishmi.

88. Ata edhe thanë: “I Gjithëfuqishmi ka fëmijë”.

89. Ju (jobesimtarë) vërtet sollët një fjalë shumë të shëmtuar.

90. Aq të shëmtuar sa gati u copëtuan qiejt, gati pëlciti toka dhe gati u shembën kodrat nga ajo (fjalë).

91. Për atë se të Gjithëmëshirshmit i përshkruan fëmijë.

92. E të Gjithëmëshirshmit nuk i takon të ketë fëmijë.

93. Nuk ka tjetër, vetëm se gjithë çka është në qiej e në tokë ka për t'iu paraqitur Zotit si rob.

94. Ai me diturinë e vet i ka përfshirë të gjithë, dhe ka numëruar e evidentuar çdo gjë të tyre në mënyrë të saktësishme.

95. Dhe në ditën e kijametit secili prej tyre do t'i paraqitet Atij i vetmuar.

* Çështja e ringjalljes gjithnjë i ka brengosur ata që nuk ishin të përgatitur të dalin para Zotit, andaj janë përpjekur ta shpallin gjë të pamundshme ringjalljen, duke mos menduar për krijimin e vet pa qenë kurrqje.

Zoti betohet në madhërinë e vet se do t'i ringjallë, do t'i afrojë rreth e përçark xhehenemit, sa që nga frika nuk mund të qëndrojnë në këmbë, mandej parinë që mësoi njerëzit për mbapsht do t'i kapë së pari ata dhe do t'i hudhë në zjarr, e pastaj edhe të tjerët.

Ajeti 71 është bukur i ndërlikuar, ngase jep të kuptojmë se çdo njeri do të hyjë ose do të kalojë nëpër xhehenem. Rreth fjalës “vurdë” janë dhënë mendime; ndoshta më i drejti do të jetë: se do të duhej kaluar mbi të, e besimtarët do të shpëtojnë prej tij e do të shkojnë në xhennet.

Idhujtarët e Mekës e kuptuan se nuk mund t'i bëjnë vërejtje Kur'anit, andaj u sollën kah gjendja materiale e edhe kah pozita sunduese që në ato kohë myslimanët ishin shumë pak e edhe më të varfër dhe me atë donin t'i përqeshnin besimtarët për dabinë që u sollti besimi i tyre. Këtu ndërhyri Kur'anit dhe u tregoi për gjeneratat e mëparshme që ishin më të pasura dhe u shkatërruan, nuk u vlejti asgjë ajo që kishin, e edhe këta do ta shohin se kush do të jetë më i lumtur.

Habab bin Irthi thotë se isha farkëtar, e As bin Vaili më kishte një borxh dhe vajta për t'ia kërkuar, e ai më tha: “Kurr nuk ta laj borxhin deri që të mohosh Muhammedin!” I thashë: “Vallahi nuk e mohoj Muhammedin pa vdekur ti tash dhe sërisht të ringjallesh!” Ai më tha: “Kur do të vdes e të ringjalles, ti eja te unë, e unë kam pasuri e fëmijë atje e ta laj borxhin!” *Buhari Muslim*. Rreth kësaj ngjarjeje zbresin ajetet 77-80.

96. Nuk ka dyshim së ata që besuan dhe bënë vepra të mira, atyre i Gjithëmëshirshmi do t'u krijojë (ne zemrat e tyre) dashuri.

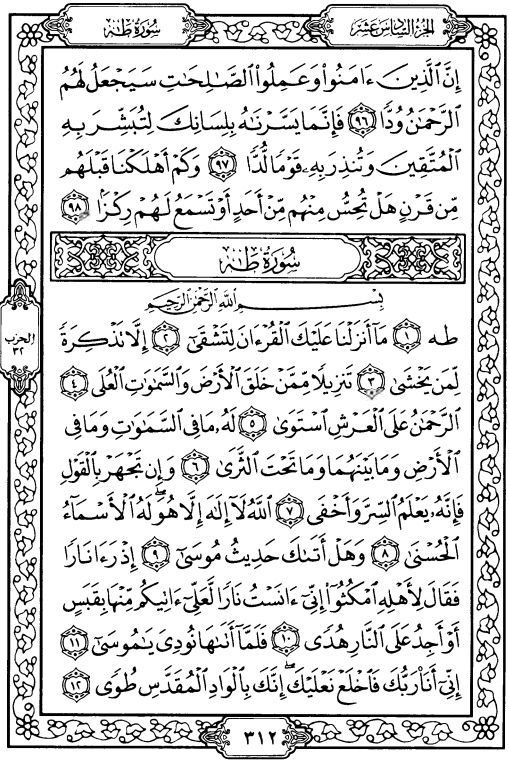
97. Ne e bëmë atë (Kur'anin) të lehtë me gjuhën tënde vetëm që me të t'i përgëzosh të devotshmit, dhe me të t'i tërheqish vërejtjen një populli që është kryeneç.

98. Sa shumë brezni kemi shkatërruar para tyre. A po vëren ndonjë prej tyre, ose a po dëgjon zërin e ulët të tyre (nuk po u ndihet zëri)?*

SURETU TA HA

Me emrin e Allahut, Mëshiruesit, Mëshirëbërësit!

- 1. Tâ, Hâ.
- 2. Ne nuk ta shpallëm Kur'anin për të munduar ty.
- 3. Ta shpallëm vetëm këshillë (përkujtim) për atë që frikësohet.
- 4. (kjo është) Shpallje nga Ai që krijoi tokën dhe qiejt e lartë.
- 5. (E Ai është) Mëshiruesi që krijoi tokën dhe qiejt e lartë.
- 6. E tij është çdo gjë që ekziston në qiej e në tokë dhe çdo gjë që gjindet në mes tyre, edhe ç'ka nën dhé.
- 7. Andaj, nëse bën shprehjen (lutjen) haptazi, Ai e di të fshehten, madje edhe më shumë se kjo.
- 8. Ai është Allahu, nuk ka Zot pos Tij. Atij i takojnë emrat më të bukur.
- 9. A të ka ardhur ty njohuri për ndodhinë e Musait?
- 10. Kur ai e pa një zjarr, e i tha familjës së vet: "Rrini ku jeni, se vëreja një zjarr,

e unë ndoshta do t'u sjellë ndonjë gacë prej tij, ose do të gjejë te zjarri ndonjë udhërrëfyes".

11. E kur shkoi tek ai (zjarri), u thirrë: O Musa!

12. Vërtet Unë jam Zoti yt, hiq atë që ke mbathur (opingat e nallet), se je në luginën e shenjtë Tuva.

* I dhujt të cilët i adhuruan dhe me të cilët krenoheshin, do t'u bëhen armiq atyre i dhujtarëve. E derisa ata nuk pranuan udhëzimet e Kur'anit, ata mbeten në mëshirën e shejtanit, i cili i ngacmon dhe i nxit gjithnjë për punë të këqia. Muhammedit i thuhet të mos ngulet, e të dëshirojë likuidimin e tyre, pse ata kundështojnë Zotin, pse Ai i ka në dorë frymëmarrjet, ditët, vitet e tyre janë të numëruara, andaj së shpejti do ta gjejnë dënimin e merituar.

Ditën e ringjalljes besimtarët do të sillen te Zoti të nderuar, të krenuar, ngase do të priten si mysafirë të lartë, ndërsa kriminelëve do t'u grahët sikurse shtazëve, kur grahen te uji, dhe përveç atij që Zoti i jep leje, përveç atij që e mban premtimin e Zotit, e premtimi i Zotit është Shehadeti, askush tjetër nuk ka të drejtë të kërkojë falje për tjetrin.

Fjala më e ndytë dhe më e përcudur, është ajo e atyre që i përshkruajnë Zotit fëmijë. Është e rëndë ngase gjithçka që është në qiej e tokë është krijesë e Tij, dhe si rob i Tij do t'i paraqitet secili i vetmuar, pa pasuri, pa fëmijë, pa shoqëri, pa fuqi në ditën e Gjykimit, andaj nuk është për t'u habitur kur thuhet se prej një këso fjale të rëndë, fjale injorante gati do të shkatërroshin qiej e tokë.

Dashurinë në zemrat e tyre që besuan dhe bënë vepra të mira e shpik Zoti, andaj ata e duan Zotin dhe Ai i do ata, dhe e duan njëritjetrin. Në përputhje me këtë ajet është edhe hadithi i Pejgamberit që thotë: "Kur e do Allahu ndonjë rob, e thërrret Xhibrilin e i thotë: Unë e dua filanin, pra duaje edhe ti, e Xhibrili thërrret në qiell: Allahu e do filanin, duane edhe ju, e duan banorët e qiellit dhe ajo dashuri ndaj tij zbrit edhe te banorët e tokës, e edhe ata e duan!" (Muslimi).

Me ndihmën e Zotit, përfundoi përkthimin dhe komentimi i kapitnës Merjem. I lavdëruar qofsh o Allah!